

ВИТІВКИ СОВИ ЕЛЕОНОРИ

Автор тексту: Ян Поханіч

Ілюстрації: Шарлотта Лазур, Вікторія Черібан, Даніел Рубіш, Надя Боднарчук, Роман Кривка, Єлизавета Кручаниця, Давид Біба, Єва Сокольська, Максим Митровський, Варвара Огородник, Олександр Цапчук, Катерина Панько, Тібор Левринець, Олександра Штефан, Анна Риган, Анастасія Примич, Олександр Юричко, Василь Свалявчик, Артем Баганич, Роман Макаров, Роман Мацик, Артем Тишков, Вікторія Гюртлер, Анна Микита, Тимур Горбатовський, Андрій Кудрик, Діма Лазорець, Михайло Хованець, Костянтин Личко, Михайло Тиводар, Софія Гутник, Вікторія Свадеба, Роман Куклишин, Петро Паканич, Михайло Мотрунич, Олівія Лук'янчук, Олександр Берець, Міліса Мігалі, Марко Воротняк.

Мовна коректура: Мартін Клімовіч

Ідея обкладинки: Ян Поханіч

Графічне оформлення: Надія Нестеренко

Видавництво: «Колір ПРО»

ISBN 978-966-2501-56-8

© Ян Поханіч, текст, 2019

© Другокласники, ілюстр., 2019

© Надія Нестеренко, худ. оформл., 2019

©Тетяна Ліхтей, перекл. українською, 2019

Сова Елеонора під час втечі

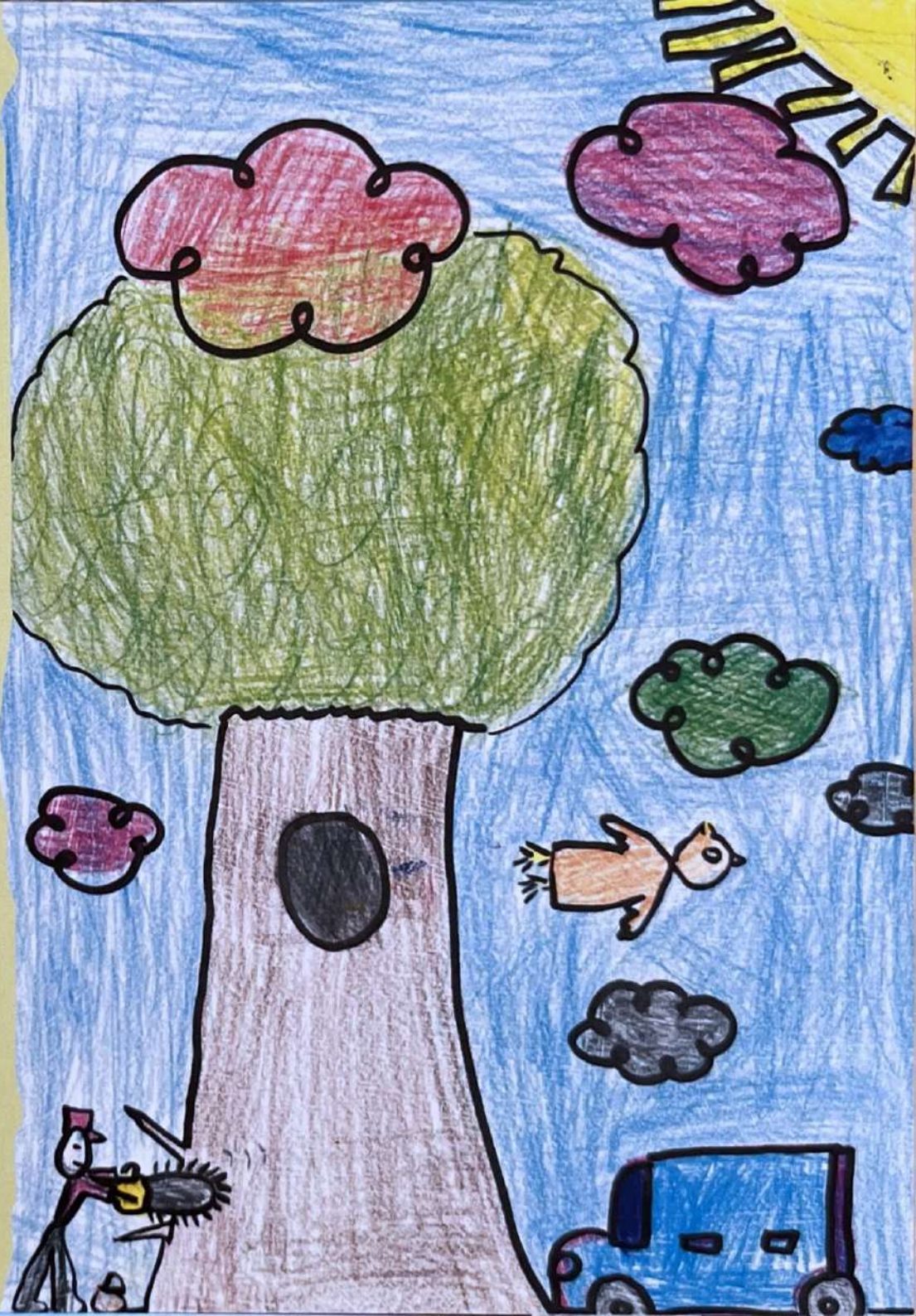

Щоправда, деколи її політ був кепсько спланований, і вона болісно вдарялася об вікно нашого класу. Але швидко оговтувалася, роблячи при цьому вигляд, ніби нічого такого не сталося.

Це була справді добра стратегія, яка завжди вдавалася на відмінно. Однак одного сонячного дня все, перепрошую за вираз, розкашлялося-розпчихалося.

Тільки уявіть: стару липу — спиляли. Мовляв, її довжелезне коріння шкодить стінам школи, оновленому фасаду, робить тінь учням другого класу... Самі знаєте, які аргументи в дорослих.

На жаль, з того часу я Елеонору не бачив.

Одного дня, щоправда, перед нашими вікнами пролетіла птаха, схожа на сову, але то, напевно, була радше ілюзія або моя нездійсненна мрія побачити її ще хоча б разочок.

Але ви не сумуйте, позаяк всі казки про життя сови Елеонори я запам'ятав до дрібниць, тож одразу, невідкладно вам їх у цій книжці розкажу по порядку.

В понеділок, вівторок і середу мають другокласники фізкультуру. Та не тільки вони, але й сова Елеонора. Всередину її, звичайно ж, ніхто не впустить, але їй то не перешкоджає, позаяк крізь нові дерев'яні вікна так добре проглядається фіззал, що створюється враження, ніби ви там безпосередньо знаходитеся. Тому навіть не дивуйтеся, що Елеонора при такому спогляданні дечому вже й навчилася. Бо ж котра сова в окрузі знає, що таке руки вперед, руки вбік чи стрибок ластівкою?

Жодна!!!

І це ще не все.

Елеонора таких викрутасів уміє витворяти набагато більше!

Але всього вам прозраджувати не буду, бо то би вже була задовга казка. Та про те, як Елеонора у вівторок, стоячи на парапетній дошці та ще й з відкритим дзьобом, споглядала ту чудасію, чи як це назвати, що відбувалася у фіззалі, про те вам мушу розказати, хоч би ви й не хотіли.